

Sygn. akt II K 360/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 roku sprawy:

S. K., syna Z. i U. z domu M., urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 listopada 2016 roku około godziny 20:25 w ruchu lądowym, na drodze publicznej w miejscowości B., na ul. (...), prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,54 mg/dm³ oraz 0,59 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu),

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.,

I. Oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 k.k. skazuje go oraz wymierza mu **karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny**, równowartość jednej stawki dziennej ustalając na kwotę **10 (dziesięć) złotych**.

II. Na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **zakaz** prowadzenia pojazdów samochodowych objętych prawem jazdy kategorii „B” **na okres 3 (trzech) lat**.

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej **świadczenie pieniężne** w kwocie **5.000 (pięć tysięcy) złotych**.

IV. Na mocy art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów **zalicza** oskarżonemu okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 24 listopada 2016 roku.

V. **Zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **100 (sto) złotych** tytułem opłaty oraz kwotę **70 (siedemdziesiąt) złotych** tytułem pozostałych kosztów sądowych w sprawie.

Sędzia :

II K 360/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 listopada 2016 roku, w godzinach wieczornych, S. K. spożywał piwo. Po pewnym czasie, usiadł za kierownicę samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Około godziny 20:25, gdy poruszał się tym pojazdem ulicą (...) w B., posiadając status drogi publicznej, został zatrzymany do kontroli przez policjantów z Komendy Powiatowej Policji w B., W. K. i K. K.. Funkcjonariusze poddali mężczyznę badaniom stanu trzeźwości, używając urządzenia elektronicznego typu Alco – Sensor IV CM wersja 7111 numer fabryczny 070510. O godzinie

20:32 uzyskali wskazanie 0,54 mg/dm⁽³⁾, zaś o godzinie 20:49 – 0,59 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu. W tej sytuacji, po przekazaniu pojazdu osobie wskazanej przez kierowcę, policjanci udali się z S. K. do siedziby Komendy Powiatowej Policji w B., gdzie zbadano go z użyciem stacjonarnego analizatora wydechu Alkometr A 2.0 numer fabryczny 11113, otrzymując o godzinie 21:22 wynik 0,57 mg/dm⁽³⁾, zaś o godzinie 21:23 – 0,56 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu. Mężczyźnie odebrano dokument prawa jazdy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia S. K. (**k. 12, 33 – 330**) i zeznania W. K. (**k. 170**), a także przy wykorzystaniu notatki urzędowej (**k. 1**), protokołów badania stanu trzeźwości (**k. 2, 4**) i świadectw wzorcowania (**k. 3, 5**).

S. K. przedstawiono zarzut z art. 178a § 1 k.k. Oskarżony przyznał się do winy. Wyjaśnił (**k. 12, 33 – 330**), że w dniu 24 listopada 2016 roku, po powrocie z pracy, około godziny 18:00 wypił trzy piwa. Po pewnym czasie, na prośbę szwagra, zgodził się odwieźć go z domu rodziców przy ulicy (...) do miejsca jego zamieszkania przy ulicy (...) w B.. On sam nie mógł kierować samochodem, gdyż nie posiada prawa jazdy. Jadąc ulicą (...), w pobliżu restauracji (...) został zatrzymany do kontroli drogowej. Policjanci przeprowadzili badanie, w wyniku którego okazało się, że jest nietrzeźwy. Był tym faktem zaskoczony, ponieważ nie pił dużo i czuł się dobrze. Nie kwestionował jednak wyników pomiarów i nie żądał pobrania próbki krwi do testów.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego są zbieżne z zebrany w toku postępowania materiałem dowodowym, zasługując na przymiot wiarygodnych.

W. K. podał (**k. 170**), że w dniu 24 listopada 2016 roku pełnił służbę wspólnie z K. K.. Około godziny 20:25 na ulicy (...) w B. poddali kontroli drogowej oskarżonego jako kierującego samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wyczuli od niego woń alkoholu i zbadali urządzeniem Alco – Sensor. Ponieważ wykazało ono, że mężczyzna jest w stanie nietrzeźwości, przekazali jego samochód wskazanej przez niego osobie, po czym udali się z nim do komendy, gdzie potwierdzili wyniki wcześniejszych badań stanu trzeźwości na stacjonarnym analizatorze wydechu. S. K. zachowywał się wówczas spokojnie, przyznał, że przed jazdą spożywał alkohol w postaci piwa, podpisał protokoły z wykonanych z jego udziałem czynności i nie żądał pobrania krwi do badań. Zatrzymano mu prawo jazdy (**k. 6a**).

Oskarżony nie kwestionował depozycji funkcjonariusza Policji, zaś Sąd nie dopatrywał się w nich żadnych mankamentów, toteż uznał je za wiarygodne.

Okoliczności przeprowadzonej kontroli drogowej zostały potwierdzone w notatce urzędowej, jaką W. K. spisał bezpośrednio po zdarzeniu (**k. 1**).

Z protokołów użycia Alco – Sensora oraz Alkometru jednoznacznie wynika, że w dniu 24 listopada 2016 roku około godziny 20:25 S. K. prowadził samochód w stanie nietrzeźwości (**k. 2, 4**). Oba wymienione urządzenia posiadały ważne świadectwa wzorcowania (**k. 3, 5**).

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że w dniu 24 listopada 2016 roku około godziny 20:25 na drodze publicznej – ulicy (...) w B., w ruchu lądowym, S. K. prowadził pojazd mechaniczny, znajdując się w stanie nietrzeźwości, co stanowi przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny, równowartość jednej stawki dziennej ustalając na kwotę 10 złotych. Podstawową przesłanką łagodzącą był tutaj brak wcześniejszych konfliktów S. K. z prawem. Sąd miał też na uwadze, że przyznał się on do winy, złożył wyjaśnienia korespondujące z dokonanymi ustaleniami faktycznymi i wyraził skruchę. Okolicznościami o charakterze obciążającym były z kolei: stopień nietrzeźwości oskarżonego, fakt, że poruszał się on drogą publiczną, przez centrum miasta, bez ważnej życiowo potrzeby, przewożąc pasażera oraz będąc w pełni świadomym, że alkohol, który spożywał zaledwie dwie godziny wcześniej, znajduje się w jego organizmie.

Określając wymiar kary grzywny, Sąd uwzględnił również sytuację majątkową oraz możliwości zarobkowe S. K. (**k. 13, 16**).

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k., obowiązkiem Sądu było orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres co najmniej 3 lat. Mając na względzie okoliczności zdarzenia, Sąd uznał jednocześnie za wystarczające ograniczenie tego zakazu do pojazdów samochodowych objętych prawem jazdy kategorii „B”. Na poczet orzeczonego środka karnego, w myśl art. 63 § 4 k.k., Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy.

Zgodnie z dyspozycją art. 43a § 2 k.k., Sąd zobowiązany był też orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości co najmniej 5.000 złotych.

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z treści art. 627 k.p.k., w tym o wysokości opłaty w myśl art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223, z późn. zm.).

Sędzia :